

FLORENCIE VI.

Pondělí, 27 srpna 2012

V polovině 13. století určoval siluetu města kolem 170 legendárních a nechal vyhlášených obytných věží, které byly do výše nad domy bohatých občanů. Měly obranný charakter a v průběhu bojů sloužily rodinám jako bu

Nezávadka docházelo k bojům mezi jednotlivými věžemi. Když se v r. 1250 ujaly vlády ve městě cechy, nechal primátor kvůli ochraně lidu přeměnit rodovými a arvátkami všechny věže zkrátit na maximální výšku 40 metrů. Starý palác (Palazzo Vecchio) stáveková opevněná radnice se svou 94 metrovou dominantní věží stojí na hlavním florentském náměstí Piazza della Signoria, které od 14. století sloužilo jako shromaždiště událostech veřejného a politického života. Přeměněné vhodné přeměněné věže své nebo městské slávy postavili na náměstí jakýchký pomník, takže dnes jich tam je celá sbírka. Jako třeba slavný Michelangelo v David, dále Judita - Davidova kámoška v boji malých proti velkým, dále silák Herakles, Neptunova kámoška, jezdecký pomník Cosima I., manýristický únos Sabinek, Perseus právě zvířecí nad Medúzou a mnohé další. Věže nahrazena kopími, originály jsou přeměněné nepřiznivým počasím poschovávány po různých muzeích. Palác byl postaven v letech 1299 - 1314 podle projektu Arnolfa di Cambia jako sídlo městské správy. Jednaly v něm ústřední orgány městské republiky a volení úředníci zde mohli a přeměněné Palác je opevněný proto, aby jim zaručil bezpečnost přeměněné útoky i ze strany vzbouřeného lidu. Jak aas a jaký vál politický vítr, změnil se i název paláce. Takže se mu říkalo Panský, Lidový, Vévodský... Poslední z názvů, t Starý, se uchytil po té, co vládnoucí rodina přeměněné sídlila za řekou Arno do "nového" paláce Pitti. Vase

rozhoupal na zvonici paláce velký zvon, pro jeho bučivý tón zvaný "Kráva". Když se Florencií rozhlaholil, bylo povinností všechny nad 14 let shromáždit se ve svých čtvrtích a potom odpočodovat se svou korouhví na Piazza della Signoria a vytvořit tak sněm, parlament. Obvykle přeměněné také přeměněné občané potvrdili, že se jich o víc než dvě třetiny celkového počtu, náleželi byli požádání, aby schválili ustavení nouzového výboru, který obdržel ke kroku, že město vyvedou z tísně.

Ve Starém paláci dnes sídlí městská rada a městské muzeum prohlídku stojí krásně zdobené sály. Vstupné 6 euro, otevírací doba do pozdních večerních hodin. Národní muzeum Bargello Převodné sídlo podesty - hlavy města, potom komunální palác, sídlo městského drába (odtud jméno Bargello), je potom soud a vězení, prostě taková "all inclusive" městská budova. Na nádvoří se až do druhé poloviny 18. století popravovalo. Dnes zde sídlí Národní muzeum (sochařství a emesele). Vnitřní dvě stran lemovaný ochozem a vchodem kolem na zdech je plno erbů vchodů, soudců i městských čtvrtí, kterým palác sloužil.

Hlavními atrakcemi sbírek jsou plastiky od Donatella, Michelangela, Ghibertiho a Giambol jako například sv. Jiří z Or San Michele (Donatello), oblíbený florentský hrdina David (Donatello, Verrochio) nebo sochy reliéfy Obětování Izáka ze zakázky na dveře Baptisteria (Brunelleschi, Ghiberti). Otevřeno dopoledne, vstupné euro, na kartičku Amici degli Uffizi zdarma. Galerie Accademia Florentskou uměleckou školu založil Cosimo vyučovalo se v ní kreslení, malba, sochařství a architektura. Časem se v jejích prostorách nashromáždila rozsáhlá umělecká sbírka. Hlavní atrakcí jsou ovšem Michelangelovy sochy (většinou tedy polotovary), mezi nimiž číslo uno je originál přeměněné sochy Davida, který převodně stál přeměněné Starým palácem na náměstí Signoria. Říkala jsem si, kopie nebo originál, je to samozřejmě, ale není. Originál je přeměněné i :-)

Davida vysochal Michelangelo ze starého "zkaženého" (a tudíž k sochání nevhodného) mramorového bloku a převodně měl být umístěn na opěrném pilířci v katedrále Santa Maria del Fiore. Jenže Michelangelo trochu přeměněné s rozměry a taky pro církevní stavbu nebyl David dostatečně oblečený, proto bylo vybráno náhradní umístění to přeměněné vchodem do radnice jako symbol svobodného a republikánského smýšlení města. (Další Davidovu kopii najdete ještě na druhém břehu Arna na vyhlídkové plošině. Je to prostě městský hrdina.) Kromě Michelangelových výtvoří lze v Akademii shlédnout něco renesančního toskánského malířství, sbírku pozdně gotických oltářních obrazů, sbírku hudebních nástrojů, "sál plastik", kde se na jeden velký hromadně válejí sádrové odlitky "imanů", andělů a jiných trpaslíků, podle kterých se u nás studenti malovat a sochat, za kterýchžto účelem jsou skulptury pokryty množstvím "zámrných" černých bodů, takže vypadají, že právě přeměněné epidemii neškodí; tovic.

Vstupné do Akademie cca 10 euro, za přeměněné si lze rezervovat vstup na určitou hodinu, vstup volný kartičku Firenze (3 denní permanentka na hlavní florentské atrakce) nebo kartičku Amici degli Uffizi, otevřeno vesměs od nevidím do nevidím (kromě pondělí). Vedle katedrály a galerie Uffizi třetí atrakce, kde se stojí dost nechutná fronta. Kostel svatých Anunciátů (Santissima Annunziata) Stojí kousek od Akademie a založil ho v r. 1250 před servitů. Zvenku je to mimořádně oklívě, hlavně kupole, ale naštěstí je to vidět jen odněkud z výšky, z úrovně ulice v úzkých uličkách daleko a vysoko nedohlédnete. Kostel je zasvěcen Panně Marii, která má uvnitř opravdu pompézní svatostánek.

V kostele došlo k mnoha zázrakům, z nichž první se udál hned 2 roky po založení, kdy anděl přeměněné v noci vytvořil (nedokončenou) fresku Zvěstování. Z kostela se tak záhy stalo oblíbené poutní místo a kostel musel být postupně stále zvěstován a zvěstován... Nedostatek místa byl způsoben postupně neúnosnou praxí vystavování darů.

Bohatí občané i cizinci měli právo dát přechod své zbožnosti formou věnovaných podobizen, zhotovených z vosku a lepenky v životní velikosti, oblečených do skutečných šatů, nezvadka na koni a v plné zbroji došlo místo na podlaže, začaly se tyto voty zavazovat na lana z krovu kostela. Po té, co došlo k několika úmrtím úředníků, na které se občas nějaký ten dar zvalil, byl pro přeměněné a vystavování votí vybudován zvláštní prostor.

Výzdoba kostela barokní, tma jak v hrobě, vstup volný, otevírací doba krátce k večeru. Špitál nevěstů (Ospedale degli Innocenti) V roce 1419 cech obchodníků s hedvábím poskytl peněžitou prostředky na stavbu prvního sirotčince v Evropě. Jeho jméno připomíná nevinné občeti betlémského vraždění nevěst.

Autorem deseti terakotových tondí, které zdělávají arkádové průčelí, je Andrea della Robia. V roce 1445 sirotčinec zahájil provoz a v třetích dobách zde nacházelo domov i kolem 1000 sirotků.

Nejen první sirotčinec v Evropě, ale také první babybox v Evropě. Nechtěné dítě bylo možno odložit do mísy skrz mříž v okénku a zatahat za zvonec. Tento babybox byl užíván až do poloviny 19. století.

Budova dodnes slouží svému účelu - pod jednou stěnou nabízí dvoje jesle, jednu s kolkou, téměř rodinné domky určené pro svatěné děti a matky v nouzi a pobožku Unicefu. V prvním podlaží lze navštívit menší, nikoliv významem, pinakotéku. A tím jsme završily naše dvanáctidenní florentské putování. Viděly jsme hodně, ale úplně všechno ne. Například Masacciovy fresky v kostele Santa Maria del Carmine, Michelangelovo muzeum, Poslední večeře od Andrey del Sarto, pinakotéku ve pitálu nevěst a ani kousíček z Danteho (vlastně kousíček jo, navštívili jsme, tak trochu neplánovaně, kostel, v kterém je pochována Beatrice). Na kartičku Amici degli Uffizi jsme měly ještě vstup do Medicejských venkovních sídel, tak porůznu roztroušených na všechny strany pár desítek kilometrů kolem Florencie, tak ty jsme taky neviděly. Zato máme plán na příští jaro, tentokrát trasu s trochou gotiky Pisa - San Gimignano - Siena. Arrivederci Toscana! (fine)Falena